

Υπόθεση T-322/03

Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**

«Κοινοτικό σήμα — Παραδεκτό της προσφυγής — Τυχαίο γεγονός — Αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Λεκτικό σήμα WEISSE SEITEN — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' έως δ', του κανονισμού 40/94»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 16ης Μαρτίου 2006 II - 837

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Κοινοτικό σήμα — Παραίτηση, έκπτωση και ακυρότητα — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρα 7 § 1, στοιχείο δ', και 51 § 1, στοιχείο α')*
2. *Κοινοτικό σήμα — Παραίτηση, έκπτωση και ακυρότητα — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρα 7 § 1, στοιχείο γ', και 51 § 1, στοιχείο α')*

1. Το λεκτικό σύμπλεγμα WEISSE SEITEN δεν έπρεπε να καταχωρισθεί, ως κοινοτικό σήμα για «μέσα μαγνητικών εγγράφων και εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες και σύμπυκνους δίσκους απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)», και «έντυπο υλικό, εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρίσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικούς καταλόγους)», που υπάγονται αντιστοίχως στις κλάσεις 9 και 16 του Διακανονισμού της Νίκαιας, λόγω της υπάρξεως του απολύτου λόγου απαραδέκτου που διαλαμβάνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94, για το κοινοτικό σήμα, και ο οποίος αφορά τον συνήθη χαρακτήρα του σήματος, στον βαθμό που απεδείχθη ότι, για τον μέσο γερμανόφωνο καταναλωτή, το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» είχε καταστεί σύνηθες, κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος, ως γενική ονομασία για τον τηλεφωνικό κατάλογο των ιδιωτών, όχι μόνο σε χαρτί, αλλά και υπό ηλεκτρονική μορφή.

(βλ. σκέψεις 66, 71-72)

2. Το λεκτικό σύμπλεγμα WEISSE SEITEN δεν έπρεπε να καταχωρισθεί για «μέσα μαγνητικών εγγράφων και εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκατα-

στάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες και σύμπυκνους δίσκους απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)»· «χαρτί, χαρτόνι και είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· έντυπο υλικό, εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρίσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικοί κατάλογοι)· υλικά για καλλιτέχνες· είδη γραφείου (εκτός των επίπλων)· παιδαγωγικό ή εκπαιδευτικό υλικό (εκτός συσκευών)»· «υπηρεσίες εκδοτικού οίκου, ειδικότερα έκδοση κειμένων, βιβλίων, περιοδικών, εφημερίδων» και «υπηρεσίες συντάκτη», που υπάγονται αντιστοίχως στις κλάσεις 9, 16, 41 και 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, λόγω της υπάρξεως του απολύτου λόγου απαραδέκτου που αναφέρεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, για το κοινοτικό σήμα, και ο οποίος αφορά τον περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος, στον βαθμό που, από την άποψη του μέσου γερμανόφωνου καταναλωτή, ο σύνδεσμος μεταξύ του σήματος και των χαρακτηριστικών των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών είναι αρκούντως στενός ώστε το σήμα αυτό να εμπίπτει στην απαγόρευση της διάταξεως αυτής.

(βλ. σκέψη 108)